

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Hat hóra . . . . . 2 frt 50kr.
 Három hóra . . . . . 1 frt 25kr.
 Előfizetési pénzt postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyha-ásos petit-sor egyzeri közlésért 7 kr
 kétzeriért 6 kr, többzeriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár.

A nyilttérben:

minden négyha-ásos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 ízesítők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
 FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.
 — vasárnap reggel. —

A hirdetőseket, előfizetőseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A gazdák és az aratás.

Javában folyik az aratás s nemso-
 kára megindul a gabonapiacokon az
 üzérkedés. A földművelésügyi miniszter
 által kiadott értesítő legutolsó száma
 beszámol az aratás eredményéről, amely
 szerint — eltekintve attól, hogy a jég-
 verés helyenként erősen megdézsmálta
 a termést, — az idei aratás még a jó
 közepes évekhez számítható.

Bizony nagyon is ránk fér az Isten
 áldása. Úgyan hány gazda mondhatja,
 hogy magának arat? Hány gazda, ért-
 jük a kis gazdákat, van, a ki már
 előre fel nem osztotta volna termését,
 s hány képes a kiadások levonása után
 felesleget felmutatni? A jelzalogos köl-
 csönök, a nyomasztó közterhek, főleg
 pedig az inséges gazdasági évek a
 gazdákat majdnem gazdasági válság
 elé juttatták. Sőt nemcsak a kisgazdá-
 kat, de hány közép és nagybirtokost
 tett tönkre a gazdasági évek silány-
 sága?

Hány böszvendő kell ahhoz, hogy
 talpra állítsuk azt az osztályt, mely
 az ország lakosságának a nagyobb fel-
 lét teszi? Mily óriási erőfeszítés kell
 ahhoz, hogy egy gazda csak könnyi-
 teni is tudjon azokon a terheken, a
 melyek ma a földig nyomják?

Mert hát akármilyen jó is az a
 termés, — sokan várnak arra. Első
 sorban ott vannak az adótartozások,
 községi pótlékok s egyéb közterhek,
 azután a jelzalogos hitelezők, a pénz-
 intézetek tartozásai, ott vannak az ap-
 róbb kölcsönök, előlegek, melyek már
 miud az idei aratás számlájának ter-
 hére vannak írva. De mindezek mel-
 lett élni is kell, mert az élet nem tűr
 halasztást.

Egy pillantás a telekjegyzőköny-
 vekbe elegendő ahhoz, hogy meggyő-
 ződjünk arról, hogy bizony sok esz-
 tendő kell ahhoz, míg a magyar föld-

birtok lerázhatja terheit. És ez a kö-
 rülmény minden gazdát arra indít, hogy
 nagyon is számot vessen helyzetével.

Közvetve mindnyájunk érdeke a
 mezőgazdaság felvirágzása. S épen azért
 mindnyájunknak, úgy egyeseknek, mint
 az egész társadalomnak fő kötelessége,
 hogy ápoljuk gondozzuk azt a forrást,
 a melyből majdnem az egész ország
 meríti a fenntartásához szükséges anyagi
 eszközöket.

Hagyjuk egy kissé lélegzetet venni
 a megnyomorodott gazdasági életet. Az
 állam és pénzintézetek ne iparkodjanak
 kiaknázni azt a parányi előnyt, a me-
 lyet néhol a jobb termés nyújtott. Mert
 nemcsak akkor kell segítségére lenni
 a mezőgazdaságnak, mikor azt csapás
 éri, hanem akkor is, mikor az egy
 kedvezőbb aratás következtében fellen-
 dül s újra élni akar, Mert a mikor a
 kedvezőtlen viszonyok, elemi károk
 tönkre teszik a gazdát, akkor igen sok-
 szor amugy is hiába a segítség, nem
 fog az talpra állni többé soha.

A pénzintézetek ne a gazdasági
 évek eredménye szerint emelgessék a
 kamatlábat, — a közterhek behajtása
 ne a szerint erőszakoltassék, mert ak-
 kor ott vagyunk, a hol a part szakad;
 a mit el nem vett az Isten, elveszik
 a közterhek.

A szükségét enyhíteni, a nyomort
 esillapítani, az elemi károkat szenved-
 dettek segítségére lenni főkötelességünk.
 De nem kisebb kötelessége az állam-
 nak és a társadalomnak segítségére si-
 etni a kis gazdáknak akkor, a midőn
 azok az eladósodott földbirtok meg-
 mentésére törekednek. Módot kell nek-
 kük nyújtani arra nézve, hogy a jobb
 termés eredményét legalább némi rész-
 ben felhasználhassák sorsuk jobbra for-
 dítására, ingatlanaik kiváltására és teher-
 mentesítésére.

Az állam és a pénzintézetek e te-
 kintetben sokat lendíthetnek a gazdák

ügyén. S nem kell ahhoz más, csak
 egy kis jóakarát.

Adjunk időt s alkalmat arra a gaz-
 dának, hogy azt a csekély felesleget,
 melyet kedvezőbb gazdasági esztendő
 nyújtottak, felhasználhassa saját vagyoni
 helyzetének gyarapítására s akkor ta-
 pasztalni fogjuk, hogy az a forrás, a
 melyből a közszükségletek mindenkor
 a legbiztosabb fedezetet találtak, s a
 melyek kedvezőtlen viszonyok követ-
 keztében bedugultak, ismét önként meg-
 fognak nyilni.

Proletária.

Társadalmi életünk egészségtelenségében
 nagy szerepet játszik a proletária is. Ellep-
 tek minden pontot, befurakodtak minden
 lyukon, bebujtak minden üregben és előskö-
 nek, tengődnek rajtuk és önmagukon.

De hát ezeknek is csak kell élni és
 megélni, mert hisz születtek, keletkeztek, fel-
 nevelődtek. Am hogyan keletkeztek, nevelőd-
 tek fel és mikép — szaporodtak el ennyire?

Mert kétségtelenül tele proletárokkal a
 világ s különösen hemzseg a mi társadalmunk
 az előskönek sokaságától.

A proletárok sem maguktól teremnek.
 A nevelés, a divó szokások, az esztelen fel-
 fogás, a hamis eszmék ejtik meg az ifjakat
 és nevelik tehetetlenekké, kik nyügöt ké-
 peznek másokon, lenyügözik a társadalmat
 és testök sulya nyüg önmagukon is.

Adjuk mind ennek létező okát, a baj
 diagnózisát.

Először is kezdjük a nevelésnél. Hely-
 telen utakra terelik a gyermekeket. Ma min-
 denki taníttatni akarja a fiát, taníttatni akkor
 is, ha annak sem kedve, sem tehetsége a
 tudományok elsajátításához. Pedig akár a
 kedv nélkülség, akár az észbeli felfogás ki-
 fejletlensége elég ok arra, hogy a szellemi
 megerőltetést kívánó pályák felé ne tereljük,
 e hibák egyikében is leledző ifjúságot. Mert
 mit tapasztalunk az iskolázáshoz erőszakol-

taknál? Kidőlnek a féluton. Elvégeznek a
 középiskolából néhány osztályt, tegyük fel,
 eljutnak a felsőbb osztályokig s ott válnak
 képtelenné a további előmenetelre. Már
 most ezek a kézművészet, az ipari téren
 való felhasználásra szintén hasznavehetle-
 neknek bizonyulnak, hasznavehetelenné teszi
 őket az eddigi iskoláztatás és a nyert házi
 nevelés, a reájuk csapott máz, melyet modern
 kifejezéssel intelligenciának, társadalmi mű-
 veltségnek csufolunk, a mely szégyenli a kéz
 erejét, a kéz ügyességét, a kéz művészetét.
 A ki öt-hat éven át a latinnal s az algeb-
 rával megküzdeni nem tudott, az már a pö-
 rölylyel, a furóval, a gyaluval, a vésővel az
 ipar eszközeivel sohasem fog megbarátkozni,
 vagy megbirkózni, mert szégyennek tartaná
 s azt hiszi, a munka pora aljasít, azt hiszi,
 hogy a kézműves, az iparos nem olyan em-
 ber, mint az írástudó; a képzett és sokszor
 éhes, de legtöbbször gondokkal küzdő la-
 teiner.

Igy aztán sem képzett lateiner nem
 vált belőle, sem mesterkezű iparos nem
 lesz, hanem lesz belőle intelligens koldus,
 tespedő proletár, nyomorult parazita, társa-
 dalmi nyüg, a ki azonban vasalt kalapban
 s divatos szabású ruhában jár, mig lelkében
 hordja a gondokat, gyomrában a kiéhezett-
 séget, hátán a keresztet és egész életén ke-
 resztül a nyomort.

Nem tréfa ez, nem jelentéktelenség, mely-
 nek felhozatala ne fakaszson kacaját, neve-
 tést. — Szomorú a tény ez. Sok áldozattal
 van teli a mi társadalmunk, sok ezer napi
 díjért szivesen dolgozó, de napi díjas mun-
 kát nem kapó parazita, tengődő árnyék, sok
 ezer kvalifikációval nem bíró, felületes, fűhöz-
 fához kapaszkodó, de semmihez sem értő,
 sehol helyesen fel nem használható szeren-
 csétlen szenvedni meg a nevelés hibáit, az
 atyák vétkeit. Mi lesz már most ezekből?
 Élőskönek, proletárkodnak.

Van egy veszedelmesebb csoportjuk,
 melyet a szenvedés nem tud megtörni, meg-
 alázni; ezek azután intelligenciájukkal mind
 mélyebbre zülének, megpróbálják csunya

TÁRCZA.

A magas Tátrák aljából.

(Füredi levél.)

A szocializmus pihen és így a szoczi-
 alizmus orvosszereire se lesz egyelőre
 szükség. Azért is engedje meg a szocializ-
 mus orvosszereinek írója, s egyszersmind
 engedjék meg a jelzett cikk olvasói, ha
 ezen cikk folytatása egy időre felfüggesz-
 tetik s kiszorítja azt e lapból a füredi le-
 vél, melynek, mint az ugorkasalátának is
 meg van a maga idénye.

Hát igen — én is mint sok ezernyi
 más, beteg lettem — Dictum factum beteg
 vagyok s ha ezt külszinem nem is árulja
 el és az orvosok fejüket csóválják kétel-
 kedve, mikor panaszkodom, azon körülmény,
 hogy lemondottam a dolányzásról és a sze-
 szes italok élvezetéről, — legfényesebben
 bizonyítja, hogy nem vagyok egészséges.

Mert mi türes-tagadás, mind a két
 említett dolgot szeretem, sőt hogy szerény-
 telen ne legyek s más ne licitáljon reám,
 azt is hajlandó vagyok elismerni, hogy na-
 gyon szeretem.

A ki beteg, annak tehát orvos és or-
 vosság kell, — szaladtam, azaz őszintén
 mondvam — csak vonakodva mentem az or-
 vosokhoz, — a kik is azután különféleket
 rendeltek nekem, gyomortisztító, vértisztító
 és sok mindenféle szereket, de az én bajom,
 melynek küljelensége egy állandó szédülés,
 nem mult el, s így nem maradt más hátra,
 mint a természet segítségét is igénybe venni

s ebben egyetértettek orvosaim és elkül-
 döttek a fenyvesek közé.

A fenyvesek között a jó levegő, a jó
 víz, a pihenés az én karlsbádi vizem, egy
 hideg vizes dörzsgyógymód, majd csak
 ki reperálják az én állapotomat legalább
 ugy, hogy megfagyás nélkül kiállhatom a
 következő telet.

Felkerestem tehát a fenyves vidék leg-
 szebb tájkát a magas Tátrákat s tapaszta-
 lataimat megírom már azért is, mert a vi-
 dékünkbeli közönség oly ismeretlen e vidék-
 kel, hogy egy-két nevezetesebb fürdő helyet
 kivéve fogalma sines arról, hogy létezik-e
 és hol van ez vagy amaz a fürdő hely?

Ennek bizonyítására elég csak azt fel-
 hoznom, hogy orvosaim Feketehegyet
 (fürdő) ajánlák nekem, de hogy hol van oda
 a legutolsó vasuti állomás a vagy melyik
 városhoz van legközelebb stb. már nem
 tudták megmondani; — sőt többet mondok,
 a posta-főnök. (postkislí) a vasuti-főnök
 (staczi) sem tudták hamarjába megállapítani,
 hogy hol van Fekete-hegy? vagy a legköze-
 lebbi vasuti- és posta-állomás? Menthető,
 mert a tátrai fürdő helyek rendszerint csak
 fürdő telepek és nem községek — s mert
 a legtöbbje nem fekszik a vasuti vonal
 mentében, hanem egy-két órai kocsijárat-
 tál kell őket felkeresni.

És hogy a füredi levelem ne csak szó-
 rakoztató legyen, ha ugyan az inyencz tizen-
 kilencszázadvégi olvasó közönség szórakoz-
 tatónak fogná találni, hanem egyszersmind
 hasznos is legyen, a magas Tátrák aljában
 fekvő fürdők kérdését gyakorlati t. i. cél-

szertüsi, pénzügyi, kényelmi és egészségi
 szempontokkal is megfogom világítani s il-
 letve ismertetni.

E szempontból tehát először is leirom
 utamat idáig (?) majd később mondom meg,
 hogy meddig.

Léván szállottam fel tehát a vonatra,
 hosszas készülődés után, a mikor már fogá-
 dasokat kezdettek rakni én reám Léván,
 hogy megyek-e? vagy nem?

A legközelebbi és most már azt is mond-
 hatom a legszebb utat választottam. A garam
 és a vágölygén jöttem ide.

Léváról menet a tolmácsi tótkapunál
 még egyszer visszatekintettem a felvidéki
 bánát jégverte vidékére s nem sokára a
 gr.-szent-benedeki sziklafalakat, a remek
 apátsági templomot és a klastromot láttam.
 Innen nem sokára elértem Ujbányát, a hol
 az első fenyőket szemlélheti az ember s mig
 azon tűnődöm, hogy milyen szerény igé-
 nyekkel birhatott egy király a középkorban,
 aki e városban tölté mézes heteit, a vonat
 már is tovább repül, azaz biz csak gördül
 velem s merengésemből egyik utitársam
 feljajdulása ébreszt fel, a ki Lévától Ujbá-
 nyáig elmondá vagy ötvenszer, hogy Ujbá-
 nyára megy, sőt az ujbányai állomáson is
 azt mondá fiának, itt „vagyunk már Ujbá-
 nyán“, mégis elfelejtett kiszállani s csak a
 vonat elindulása után vette észre, hogy öneki
 ki is kellett volna szállani. Se baj, leszállott
 a legközelebbi állomáson s visszagyalogolt
 Ujbányára, nem ártott neki.

Hogy jelezsem az utazás kényelmét itt
 emlitem meg, hogy a fenti módon megjárt

utitársaimon kívül, a II. osztályon még csak
 egy ur utazott velem, a ki 24 óra alatt
 szándékozott megtekinteni Vichnyét, Szkle-
 nót, Gr.-Szent-Keresztet s még be akart
 térni Geletnekre is egy barátjához ven-
 dégnek.

Hogy ez az ur, a ki 24 óra alatt ennyit
 akar látni, mulatni, fürödni, nem lehet más,
 mint egy jégverte vidékbeli jegyző, azt nem
 is nehéz kitalálni.

Ezzel maradvam ketten utba ejtettük az
 után Zarnóczát e kies fekvésű kincstári
 telepet, vagy mit is mondok, várost. Mert,
 hogy város bizonyítja az, hogy két állomása
 is van.

Jöttek azután egymás mellett Szénás-
 falu, Vichnye fürdő és Geletnek, Szklenó
 fürdő utolsó vasuti állomása, a honnét társas
 kocsiok és bérkocsiok lehet e fürdőkhoz
 hozzájutni.

Gr.-Szent-Kereszt püspöki székhely a
 püspöki palotával és gyönyörtű parkkal, Saskó-
 váralja az ő középkori rabló lovag várával
 lepik meg azután az utast Garam Berzen-
 czéig. Itt át kell azután szállani a magyar
 államvasutakra és déli időben a gyorsvonat
 röpti tova az utast Rutka felé.

Ezen ut egyike a legérdekesebbeknek
 a mit csak vasuti utakban lehet látni.

Mindenekelőtt egészen Turócmezgyéig,
 a Szent János-hegy tetőig, a vasut hegynek
 megy és pedig oly magasan, hogy a mi
 vidékünkön a legmagasabb hegy se nagyobb
 annál, a mennyire a vonat felkapaszkodik.
 Körmőzig hegyeken és erdőkön keresztül
 haladunk és szédítő mélyen látjuk magunk

eszközökkel facsarni ki a társadalomból azt, a mit tehetetlenségükkel sem tudnak, vete-mednek csalásra, követnek el zsarolásokat, s megtehetnek az apák vétkeiből, a szerencsétlen proletárokból a börtönök és fegyházak czellái.

De van még egy rosszabb csoportja is a proletároknak és ezek rendszerint fejelemzetlenségükönél fogva válnak proletárokká. Ezek meg vannak áldva tehetséggel, de szorgalommal, kitartással a legkevésbé sem s a kik tehetségüket csak a rosszra tudják felhasználni. Ezek fel is használják azután a rosszra, de okosan. Kijátszák a törvényt, megrontanak embert, a hol tudnak és ott a hol szerék ejthetik, ezek tudnak a legügyesebben becsuszni-mászni a legmegközelíthetlenebb pontokra, mert ezek vannak az intelligencia külső mázával a legvastagabban megcsapkodva. Szemfényvesztők, kik mutatnak valamit, a kik el is érnek valamit, hol azután garázdálkodnak s garázdálkodásukra csak vajmi későn bukhatnak. Akkorra már a piécza megszédte magát vérről és így is lehullana a testről.

Proletárok a szocialisták leghiresebb igazgatói, proletárok a tévtanok terjesztői, proletárok a mindenféle újabb felekezeti szekták apostolai — de hisz inkább azt kellene kérdeznünk, hogy proletárok hol nincsenek? Mindenütt vannak, mindenütt felecsapják fejüket, csak fajuk és jellemük más, de egy névközösség alá sorakoznak.

A proletár-koldusokat kell sajnálnunk a legjobban. Ezek a társadalom legszerencsétlenebbjei. Gyengék arra, hogy csálni tudjanak vagy merjenek. És szerencsére ezek vannak a legtöbben. Azért mondjuk szerencsére, mert ezek legalább csak terhünkre vannak, de nem veszedelmek.

De ne csoportosítsuk a proletárok fajait, ne írjuk le körülményesen a spécziéseket, mert hisz mindnyájan eléggé ismerjük őket, hisz itt járnak, kelnek, élnek közöttünk. Inkább álljunk meg annál a kérdéssel, miképp lehetne csökkenteni a proletáriát?

Ha az emberiség minél előbb méltó tud lenni nagy hivatásához, ha minél egyszerűbbé, puritánvá válik, ha az emberek józanabbak lesznek, egyszerűbbek és csak a becsületük, jellemük válik feuséggé.

Mert a legnagyobb józantalanság, a hiu törekvések, a hamis felfogás, a békát ökörré való felfújása ismert meséjéhez hasonló bamba kísérletek okozták a proletárok gomba módra való elszaporodását.

Avagy nem a legnagyobb józantalanság kell ahhoz, hogy taníttassunk olyan agyakat, melyek a tudományt, a komoly ismereteket nürinbergi tölcserrel sem tudják magukba

venni? És nem-e hiu törekvéseknek kell neveznünk a szülőknek azt a majomszeretést, mely minden tehetségnélküli magzat-kából „tudományos képzett-urat“ akar varázsolni? És szeliden nem-e hamis és botor felfogásnak kell neveznünk a demokrataságáról csufolt korunknak azt a gyalázatos s véreben leledző bűnét, mely különbséget tesz az emberek között s kenyérkeresetök módja szerint itéli meg őket? E kor nem két tételt állít fel, hogy tisztességes-e a kereset módja, vagy nem, hanem azt a tételt állítja fel, hogy ur-e a mód, vagy nem? És ez szerint alacsonynak tekinti s lenézi a kéz művészetet, az erő mesterségét, a verejték legbecsületesebb és leghasznosabb munkáját, csak a szellemi erő tevékenységének adózik némi, hangsúlyozzuk e szót: némi, elismeréssel. Nem becsüljük egymást s ha kicsinyek vagyunk, önmagunkat sem és hatalmassá akarjuk nevelni utódainkat, ivadékainkat, voltaképpen pedig hatalmassá neveljük a proletáriát.

Legyünk higgadtak, tanuljunk a multak szenvedéseiből, következtessünk az ádatlan idők nyomokat hagyó emlékeiből s becsülje meg az ember felebarátját, legyen az egyéni tisztesség irányadó s ne tekintsük a kérges tenyeret piszkos kéznek és becsüljük meg az izzasztó munka emberét épp úgy, mint azt, a kinek az isten több észt és ahhoz nagyobb hivatalt is adott.

Józan felfogást polgárainknak, hogy tudják, miképp neveljék fel az új nemzedéket. Ha az egyszerű erkölcsösség, a minden emberrel vele született helyes gondolkodás vezet az egyéneket egy helyes irányu nevelést fogunk adni a jövő nemzedékének s így akkor nem lesz olyan világ, nem lesz úgy megáldva vagy megátkozva proletársággal, mint a mi sok szélsőséggel küzdő korszakunk.

Mutassa meg e korszak, hogy meg tud tisztulni ferdesegeiben és legyen e korszak haldoklása a megtisztuló, a reformálódó, az emberiség embertelenségéből kivetkőződjő új század hajnalhasadása. Szüntessük meg a proletáriát, mert ez hatalmunkban áll s a jövő század legelső emberöltője áldani fogja emléktünket!

A barsvármegyei gazdasági egyesület Léván f. hó 16-án tartott rendes közgyűléséről.

Jelenvoltak Rudnyánszky Titusz alelnök elnökle a alatt Ordódy Lajos alelnök, Dombay Vilmos, Faragó Samu, Juhász László, Mária István Léva képviselőjében, Paál Dénes, Ordódy Endre, Medveczky Sándor,

Innen Rózsahegyre jutunk. Modern építkezési város Liptó- és Árvamegye közepontja. Rózsahegyőről kocsin két óra alatt el lehet jutni Koritniczára, a nevezetes és látogatott fürdőhelyre.

Liptó-Tepláról a Lucski-fürdő van közel, meleg vasas fürdőjével.

Liptó-Tepla és Liptó-Szent-Miklós s Liptómege székhelye között a vasut mentén látunk egy csinos ur házat, a Luzsinszky család családi házat a mely Jókai Mórnak Péter Péter regényében szerepel.

Következő állomás a már említett Liptó-Szent-Miklós. Itt van azon völgy nyílás, a melyen át lehet jutni az ügyvezett Boczár magaslaton keresztül Zólyomvármegyébe.

Szent-Ivány és Pottorunya a hasonnevű s történeti nevezetességű családok ősi fészke.

Liptó-Ujvár erdészeti központ és Csorba község az utolsó Liptómegegyében s itt belépünk a szenvedő emberiség nyári honába a magas Tátrák alatt elfekvő Szepességbe, a melyről bővebben e lap következő számában.

(Folyt. köv.)

Minden jól van.

Írta: Honthy István.

Szegény ember egyetlen ingyen tápláléka: a remény.

Óh, nem az a szegény ember, a ki két keze munkájával keresvén kenyéret, megelégszik, ha a mindennapira valót megtudja szerezni magának; boldog, ha félre is rakhat valamit a keresményéből és büszkeséggel gondol arra, hogy öreg korára magának családjának lesz egy kis házikójuk, egy kis földcsékjük, legalább annyio, a miből nyugodalmass békességben megélhetnek holtuk napjáig.

Nem ez a szegény ember. Hiszen sem

Taubinger Agost, Levatic László stb. egy-letli tagok.

Elnök felkérve Levatic László titkár a tárgysorozat előadására, ki a következő közérdekű kérdéseket ismertette.

A mezőhegyesi tanulmány kirándulásból a mezőhegyesi ló tájfajta létesítését és az elevátor rendszer meghonosítását hozták gazdáink magukkal.

Elnök és a jelenlevő lótenyésztő bizottmány elnöke a mezőhegyesi tájfajta létesítését ajánlják a közgyűlésnek, mely Bars megye lótenyésztésének regenerálására fellette kitűnő tenyésztő anyag.

A közgyűlés küldöttséget küld ki augusztus hónapra a földmivelségi Miniszterhez a lótenyésztő bizottmány elnöke és a közgyűlés elnöke vezetésével, hogy a f. miniszter-től a javaslat szerint ménállomás létesítését kieszköltse.

A kis gazdákkal a tájfajta létesítésével járó közös kötelezettséget megismertetni és ennek alapján aláírást gyűjteni a bejelentendő legkevesebb 500 kanczára szinte fontos feladatát képezi a kiküldött bizottságnak.

Az elevátor rendszerre nézve határozatokat, hogy annak létesítése egyelőre Léván, időszerű és szükséges; egy három tagu bizottság választást, melynek feladata egy javaslatot kidolgozni ezen rendszer életbe léptetésére, a gazdákkal és a lévai pénzügyekkel érintkezni, illetve tárgyalni és a földmivelségi miniszterhez a javaslatot felterjeszteni támogatás végett.

A földmivelségi miniszterhez a felejtethető mezőhegyesi kirándulásnak lehetővé tételéről feliratban hálás köszönetet nyújtja és a mezőhegyesi uradalom Igazgatóságának köszönetét tolmácsolja; a kirándulás szervezőjének az egyesület titkárnak a kirándulásban kifejtett tevékenységéért a közgyűlés jegyzőkönyvileg fejezi ki köszönetét.

A szövetkezetek létesítése a kis gazdák érdekében első feladat, nagyban való eladást és vételt, a drága közvetítést mellőzni a gazdák tömörülésével lehet sikeresen megoldani.

A szövetkezetek létesítésének előmunkálataival egy 5 tagból álló bizottság bízott meg, melynek tagjai: Faragó Samu, Leidenfrost Tivadár, Levatic László, Ordódy Lajos és Zingor János.

A tejszövetkezet létesítése már most egészen megérett. Egy tejszövetkezetnek összehozását és felállítását Léván első rendű érdeknek tartja és 5 tagból álló bizottság, melynek tagjai Dombay Vilmos, Kherndl János, Levatic László, Ordódy Lajos és Taubinger Agost a földmivelségi miniszter szakemberével és a gazdaközönsséggel tárgyalva, mielőbb létesítse.

A jégkár becsülésre nézve a kompromissum esetén választott szakbizottság kebeléből jelöl ki egyéneket a jégidényre, továbbá a szakbizottság díja csak kivélesen teendő le.

Több fontos átirat után kedves alelnöke a g. együletnek Rudnyánszky Titusz bucsuzott el szülővármegyéjétől meghatóan lemondván alelnöki tisztéről, mit nagy sajnálattal kellett tudomásul venni a közgyűlésnek, de megígérte, hogy ha reá szükség leend, mindig rendelkezésére áll annak az egyület-

maga nem követel magától semmi drágaságot; sem mások nem kérnek tőle olyant, a mi erején kívül esik; sem ő maga nem gyötri magát folyton azzal, hogy mért nem tudja megadni övéinek, a mi megilleti őket. Mert megadja, odaadja naponként a kenyeret és a kenyéren kívül ezeknek, de még magának sincs semmi más vágya. És főképpen a világ nem támaszt vele szemben igényeket; nem nézi ruháját, életmódját, övéinek helyzetét. Eitokit felette; csak dolgozzék magáért és magának verejtékkel. Minek háborgatná még ő is azzal, hogy észreveszi, hogy figyel reá és igényeket támaszt e lenében?!

Az az igazi szegény ember, a kire a világ már figyel. A kinek megnézi ruháját; vizsgálja övéi helyzetét; észreveszi őket, a kiknek bizonyos megszabott mód szerint kellene élni, ruházkodni, társaságba járni, hogy a velük hasonlókkal együtt említsenek, hogy e magasabban levők leereszkedjenek hozzájuk s hogy az alacsonyabbak a köteles tiszteletet megadják nekik.

Ilyen az igazi szegény ember s ennek egyetlen ingyen tápláléka a remény. A remény, hogy majd jobbra fordul a sorsa azok küzdés után; hogy majd eljön az idő, mikor nem lesznek nagy bajai, apró kellemetlenségei; mikor minden jól lesz.

A reményből táplálkozik, az tartja fenn. A remény az anyagi jólét, az anyagi siker, az anyagi boldogulás felé. És ez a remény végre megszokhatja vele helyzetét; nélkülszöhetlenné válik rá nézve és valami erély nélküli lemondást lop a szívébe. Majd minden jól lesz; addig pedig legyen úgy, a hogy lehet.

Ezek az igazi szegény emberek, különöleg bár különböznek a világtól észre nem vett szegénytől, de belsőleg megegyeznek

nek, melyhez oly kellemes emlékek fűzük, és melynek régi alapítója.

Különbélék.

— **Előléptetés.** Kir. járásbiróságunk egyik régi, derék és rokonszenves tisztviselője bucsuzik városunktól. Biszterszky Lajos lévai segédtelkényvezetőt az igazságügyminiszter telegkönyvvezetővé léptette elő s mint ilyen Borsodmegyébe az edelényi kir. járásbirósághoz helyezte át. Gratulálunk előléptetéséhez.

— **Színészet Léván.** B. Polgár Béla jól szervezett dráma, vigjáték és operette társulata Besztercebányáról a jövő hó elején, a budapesti színházak műsordarabjaival megkezdí városunkban előadásait.

— **Kinevezés.** Kazy János cs. és kir. kamarás főispán, Hoffmann Árpád lévai lakos vezétt joghallgatót, közigazgatási gyakoronkká nevezte ki és szolgálatátelre a lévai járási szolgabirósághoz osztotta be.

— **Történelmi kiállítás Hontvármegyében.** Hontvármegye székhelyén a székház összes termeiben a megye történelmi becsü emlékeiből történelmi kiállítást rendez, melynek elnöke Horváth Béla főispán, igazgatója Pongrácz Elemér megyebizottsági tag. A történelmi kiállítás igazgatósága (Ipolság) felkéri azon nem hontmegyei egyeseket és családokat is, kiknek birtokában ily honti vonatkozású történelmi becsü tárgyak u. m. nyomtatványok, kéziratok, okiratok, levelek, olajfestmények, metszetek, kézrajzok, fényképek, fegyverek, emlékérmek, czimerek, pecsétek, ereklyék és egyéb emlékek vannak, hogy azokat a kiállítás tartamára a kiállítás bizottságának, mely elismerényt ad és a hiánytalan visszazáraztatásért felelős, átengedni sziveskedjenek. A kiállítás megnyitási ideje 1898. év augusztus hó 13-ik napja tartama 14 nap.

— **Névmagyarosítások.** A belügyminiszter Bistya János kovácsii kántortanító, valamint kiskoru gyermekei vezetéknévénél „Besse“-re, Drozd András svábi lakos vezetéknévénél „Rigóci“-ra, Habela István svábi lakos vezetéknévénél „Hódosi“-ra és Hlavács István karvalyi lakos vezetéknévénél „Havas“-ra kért átváltoztatását rendeletileg megengedte.

— **A gondatlanság áldozata.** Schoeller lovag most épülő palotájánál e hét folyamán szerencsétlenség történt. Jancsinger Antal torontálmegyei nagy-szent-miklósi illetőségű közműves a legfelső állványon állva a palota kirugó szegélyzetén dolgozott, fölötté az ácsok közül kettő, névleg Böhm József és Orbán Ferencz foglalatostkodott. Egyszerre az ácsok egy nagy gerendával megtaszították a még lazán álló szegélyzetet, melynek téglái hatalmas robajjal a közműves állványára, majd azt keresztül törve Jancsingerrel együtt a mélységbe zuhantak. Jancsinger eszméletlenül maradt a földön, a rázuhanó téglák koponyáját és több oldalbordáját zúzták be. A nős és több gyermekkel bíró szerencsétlen közművest a helybeli közkórházba szállították, hol még mindég eszmé-

vele. S talán jobban jártak volna, ha ők is azok között maradnak kikre nem figyel a világ. Még így a reményből kell élniök csupán s a remény teszi őket a világ figyelmenek elősdiéivé.

És kevesen vannak, kik a reményből nemcsak táplálkoznak, de erőt is merítenek. Kiket ez a remény sohse hagy nyugodni; kiket mindig sarkal, mindig ösztökél s testüket munkában, lelküket epedésben töri meg. S hogy beteljesedik valaha, annak fejében sohse hoz panaszt ajkukra jelenlegi helyzetük ellen; boldogokká teszi őket a boldogtalanságban, annak reményében, hogy — majd minden jól lesz!

* * *

— Annak örülök éppen, hogy szegény vagyok. Nem mondja senki magára edes, hogy a pénzem miatt jött hozzám feleségül.

Büszke boldogsággal mondta ezt a férfi, mikor megcsókolta kicsi asszonyának puha, bársonyos simaságú kezét; azt a kezét, melyet pár pillanattal előbb isten szolgálja kapcsolt össze az ő kezével, egy egész életre, egy egész élet küzdelmére, szenvedésére és boldogságára.

És mosolyogva felelt a kicsi asszony: — Lássá, én is. Legalább nem a pénzemért vett el; hanem mert szeret, ugye szeret?!

— Szeretem, édesem!

Suttogja a férfi és siet az ő kis asszonyával az ő kis fészükbe, kicsi lakásukba, a hol mátló fogva az egész világ boldogsága ott van, a lakás minden kicsisége, a fészek minden szegényes volta daczára.

S a hogy leülteti asszonyát a kicsi lakásban, a hogy melléje ül ő is, kezébe veszi ismét puha, bársonyos kis kezét. És simogatja szeretettel, gondal, örző féltékenységgel. S egyszerre a szeméből csak oda-

letlenül fekszik és még kihalgatható nem volt. Az áldozat állapota reménytelen, a rendőrség az előnyomozatot megindította s minthogy az ácsok ellen több terhelő körülmény látszik fenforogni, az ügyet a kir. járásbíróhoz tette át.

— **Kitüntetett méhész.** Uchlarik Sándor városunk szülőite, vizkeleti községi iskolai tanítónak a méhészet terén kifejtett kiváló buzgalmanak elismerésül a földművelésügyi m. kir. miniszterium megbízásából Uj István járási fászlógabiró f. hó 18-án Sotér Kálmán „A méh és világa” című 2 kötetes díszművet adományozta.

— **Nyári táncmulatság.** A magyarádi gyógyfürdő nagytermében e hó 31-én az ipolyi kórház és a lévai „Stefánia”-árvaház javára jótékonyzslu zártkörű táncmulatság rendeztetik. Belépti díj személynként 1 korona.

— **A regale bérletek megszüntetése.** Lukács László pénzügyminiszter új évtől kezdve megakarja szüntetni a regale bérleteket. A javaslat szerint a kincstár ezután közvetlenül a szeszgyárostól fogja beszélni az adókat. A pálinkamérő olyan lesz, mint a trafikos. Elárusíthat, de semmiféle ellenőrzési hatalmat nem gyakorol. Nem vizsgálhatja meg, ki hoz a faluba adózatlan fogyasztási cikket. Az italmérsi iparra pedig megszűnik a monopóliumszerű védelem. A szabad verseny itt is érvényesül s a jóra való elárusító, ha boldogulni akar, iparkodni fog jó és egészséges szeszt szolgáltatni.

— **Ingyen táviratozás elveszett tárgyakért.** A vasuton elhagyott tárgyak nyomozása érdekében váltott táviratok tekintetében a kereskedelemügyi magyar királyi miniszter a napokban a közönségre nézve nagyon fontos elvi határozatot hozott. Elrendelte ugyanis, hogy a vasútállomásokon, vagy a vasuti kocsikban elhagyott tárgyak nyomozása érdekében váltandó táviratok a vasuti állomások által díjmentesen kezeltesenek. Utasította tehát a vasuti közegeket, hogy az elhagyott tárgyak feltalálása érdekében a közönség részéről hozzá érkező akár szóbeli, akár írásbeli megkeresésnek alapján, a szükséges lépéseket azonnal tegyék meg táviratilag is.

— **Hány ujság van a földön?** Nem kevesebb, mint 43,000 ujság jelenik meg a földön. Ebből 5410 a napilap. Budapesten egyedül több mint 30 napilap jelenik meg. A legtöbb ujság van az Egyesült Államokban, ahol 17,000 lap szolgálja a nyilvánosságot. Azután Németország következik 6000, Angolország és Franciaország 4000—4000, Japán 2000, Olaszország 1400, Magyarország 1003, Spanyolország 850, China 50 és Perzsia 6 lappal. Ha valaki az összes napilapokra előfizetni akarna, a postai viteldíjtól eltekintve, 84,000 forintjába kerülne. Ha naponta 6 órát olvasna és minden ujságra csak öt percet fordítana, akkor az egy napon megjelent valamennyi napilap elolvasására 2 hónap, 15 nap és 50 percnyi időt kellene fordítania. Ha ily módon el akarná olvasni a világ minden lapját, egy év és 218 nap alatt készülné el vele. A hírlapok 81 nyelven jelennek meg. A legtöbb nyelven

hull egy forró könyvecske a puha kis kézre. A kicsi asszony eltalálta ennek a könyvnek az okát.

— Oh, maga gyengeszivű! Majd meglássa, hogy tudok én dolgozni ezzel az én finom kezemmel. Hogy főzök, sütök, mosok, vasallok! És örömmel teszem. Hiszen kettőnkért teszem: a mi jövőnkért, a mi boldogságunkért. Ugy-e, jó lesz? No, mond: mond, drágám!

És két karját az ura nyaka köré fonja s úgy néz rá két szép szemében biztató hittel, reménységgel, szeretettel.

Az pedig nagy erőt érez lobogni a lelkében ettől az öleléstől, ettől a pillantástól és feleli:

— Jó lesz, édes, jó lesz!

S az a csók, mivel ekkor pecsételte meg szerelmes ajkának fogadását a kicsi asszony, hányszor ott égett még, hányszor csattant el az ura ajkán!

Mert hosszú küzdés volt az örömiük; sok megpróbáltatás a boldogságuk és sikertelen harc a multjuk, kétséges a jelenük, bizonytalan a jövőjük.

A tegnap küzdelmét követte a mai harc és a holnap bizonytalansága.

És ilyenkor hányszor találtak egymás csókjában vigaszt, hányszor csalta a remény ajkaikra az erősítő, boldogító csók után:

— Majd minden jól lesz!

A remény nemcsak táplálta őket, de erősítette is. És a hosszú, fáradságos küzdelemnek már kezdtek mutatkozni gyümölcsei.

Jól esett nekik a világ figyelme; nem volt rájuk kényelmetlen, mert tudták, hogy megfelelnek neki és ha szegények is, de nem élnek ebből a követelő figyelemből, nem játszik a cifra nyomorúságot, hanem küzdenek a jövőért bizalommal és élnek a

az osztrák-magyar monarchiában, ahol a következő tizenhárom nyelven jelennek meg a lapok: magyar, német, francia, olasz, lengyel, cseh, görög, román, szerb bunyevác, horvát, rutén és tót. Legjobban vannak elterjedve a francia lapok, amelyeket 15 államban olvasnak, azután az angolok, amelyeket 13 és a németek, amelyeket 10 államban olvasnak még.

— **A hol minden leány férjhez megy.** Sziám az a boldog ország, hol minden leány biztos lehet, hogy nem marad hajadon. Történik pedig ez Csulalongkorn király ama bölcs intézkedése folytán, hogy minden leányt, a ki bizonyos életkort már elért és még nincs vőlegénye, fölveszik az állami hajadonok közé, a mi azt jelenti, hogy az állam kötelezi magát a férjhezadásra. A férjek az elítéltek közül kerülnek ki. Ha egy nőtlen ember Sziámban kisebb büntetést el, nem pénzbüntetésre, vagy fogház-büntetésre ítélik, hanem arra, hogy vegyen el feleségül egy állami hajadont. Ha enyhítő körülmények szólnak mellette, akkor megengedik neki, hogy ő maga válassza ki a leányt, de ha szigorúan akarják büntetni, akkor kénytelen azt a nőt feleségül venni, a kit a hatóság kijelöl. Ilyen rendszerrel érik el azután, hogy Sziámban előbb-utóbb minden leány férjhez megy.

— **Rövid hírek.** — **Zseidlík Nándor** barszklénói segédjegyzőt az egy év óta üresedésben levő vihyei körjegyzőségbe egyhangulag jegyzőnek választották. — **Dvihally Béla** ujonnan felszentelt áldozópap f. hó 10-én tartotta első miséjét Vihyén. — **A kultuszminiszter** a maholányi r. kath. tanító fizetését államségélyként 85 frttal 400 frtra egészítette ki.

APRÓSÁGOK.

Rovatvezető: Z U H A N Y.

Ki van próbálva.

— Azt olvastam a hírlapban, hogy Amerikában papirosból csinálnak öltözőket, a melyek kitűnően melegítenek. Elhiszi?

— Hogyne! Hiszen én már attól is izzadok, ha számlákat látok!

A kicsiny szoba.

Panaszkodik a technikus, hogy kicsiny szobájában mozdulni sem tud.

— Micsoda? Vág közbe a jogász, az enyém olyan kicsiny, hogy még az óram sem járhatott benne. Kénytelen voltam zálogba csapni.

Szerénytelenség.

D i a m a n t u é: No, milyennek találtad dr. Lesi urat?

D i a m a n t u r: Azt hiszem, kissé szerénytelen. A mikor megmondtam neki, hogy Rózánk 80,000 frtot kap, még azt is megkérdezte, hogy hány éves?

Irodalom és művészet.

Az Olcsó Könyvtár, mióta 10 kros füzetekben bocsátja közre jól megválogatott köteteit, egyre sürűbben szerepel az új könyvek rovatában. Örömmel látjuk ezt, mert ez a Gyulai Pál szerkesztette kitűnő vállalat a hazai és külföldi jelesebb munkák terjesz-

jelenben boldog meglepődöttséggel, büszke reménységgel, hogy egymás lelkéből erőt nyerne a jóvendő biztatására is.

Mert szükségük volt erre az erőre még mindig. Sőt talán most jobban, mint azelőtt.

Gyakran megtörtént a férfivel, hogy panaszkodott a sors ellen. Panaszkodott és szerette volna, hogy az ő kicsiny asszonykáját selyembe, bársonyba öltöztethette volna, ha lábai elé rakhatta volna az egész világ gazdagságát. Hiszen az ugy örült egy egyszerű új ruhának, egy új kalapnak és csak krisztkindibe, vagy nevenapjára kapott egy-egy csillogó, szerény kis ékszer urától. Hát hogy örült volna még a drága ruhának; a fényes, pompás drágaságoknak!

S ilyenkor, ha látta, hogy ez bántja az urát, olyan édes bizalommal, olyan erős hittel tudta mondani:

— Légy türelmes, drágám! Majd minden jól lesz! És lásd, mit is érne nekünk az a nagy gazdagság, az a sok fényűzés. Kinek mindene van, semmiben sem leli örömét. A kinek kevés jutott a jóból, az megőrül a legcsekélyebb új szerzeménynek is.

Igazat mondott ezzel a kicsi asszony; szent igazságot. Ugy beszélt, a hogy érezte; a hogy szíve s lelke sugta. S a lélek sugallata igazság.

És aztán egyszer csak eljött az idő, hogy a kicsi asszony sóhajtva mondogatta:

— Csak egészségesek legyünk, édes fiam! Az egészség maga mily boldogság!

S ilyenkor is ő vigasztalta az urát; ő erősítette, biztatgatta a hitét, reménységét.

— Minden jól lesz!

S az urának olyan jól esett utána mondania, a mint remegő, megsoványodott kicsi kezeit őrző gondnal szorongatta:

tésével mindenkor hathatós tényezője volt az irodalmi műveltség terjedésének. A mostani sorozat 504—06. száma Rüdó Antal jól és jellemzően megválogatott anthológiája Olasz költőkből. Cicero híres elmékedése Laelius a barátságáról (507. sz.) Némethy Géza igen jó fordításában válik közkeletűvé. Göthe hírneves drámáját, a Sturm und Drang-korszakbeli hatalmas erejű Berlichingeni Gottfriedet Balla Mihály fordította. Nem kevésbé érdekes Silvio Pellico világhírű könyve Börtöneim (511—13. sz.), mely minden nyelvre lefordítva világhódító uton jár. Taine kitűnő tanulmánya „Az olasz művészet bölcselése” (514. sz.) Plosvai Tholdi Miklósa (515—16. sz.) Arany gyönyörű eposzának a forrása, Gregorovius Pápák sirmelékei (517—18. sz.) történeti tanulmánya és végül a nagy amerikai költő, Longfellow Arany legendája (519—520. sz.) egészítik ki a tartalmas és értékes új sorozatot, melynek egyes száma 10 krajczáron kapható akár egyenkint, akár előfizetéssel.

Selyem damaszt 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem 45 krtól 14** frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsánként 8 frt —tr, 8 frt.60Két szerez 7 frt 60 kr. 7 frt 80 kr. — Rozs 7 frt 40 kr. 7 frt 60 kr. Arpa 6 frt 30 kr 7 frt 50 kr. Kukoricza 6 frt 10 kr 6 frt 40 kr. Bab 7 frt 10 kr. 7 frt 30 kr. Zab 7 frt 70 cr 7 frt90kr.—Lencse 7 frt50 kr. 7 frt 80 kr Köles 4 frt 60 kr. 4 frt 80 kr.

Nyiltér.

I.

A mezőhegyesi kirándulásban résztvevő gazdatársaknak.

Kedves gazdatársaim!

Nagyon köszönöm azon kitüntető és kevéssé megérdemelt nyílt köszönő levelet, melyet ezen lap előző számában a mezőhegyesi kirándulás szervezéseért és vezetéséért csekélységemnek, mint a bars megyei gazdasági egyesület titkárához intézett levelek voltak. A bars megyei gazdasági egyesület magasan hordhatja a fejét, ha olyan kis gazdái vannak, mint én azt egész utunkban tapasztalhattam szinte társaimról. Reményem, hogy évente sikerülni fog a földművelési miniszter úr támogatásával tapasztalatokat

— Igen, igen, drágám! minden jól lesz! . . .

* * *

Azt mondják, a leáldozó nappal a haladók élete is leáldozik.

A kicsi asszony lelke is alkonyatkor szállt fel az angyalok közé. Alkonyatkor, mikor a szegény ember bevégzi a ma munkáját s fáradtan tér pihenőre. De e pihenésben sem nyugodhatik, mert előtte már a holnap. Holnap megint előlről kezdheti a munkát; holnap megint folytathatja a keserves harcot az étellel; a mely harcban, hogy bele un, az a párszó az oka, a mit alkonyatkor, pihenése közben százszor elsőhajt, hogy elűzze vele a nyugalmát háborító aggodalmakat:

— Majd minden jól lesz! . . .

A kicsi asszony után árván maradt fészkek olyan üres, olyan elhagyott. Itt is, ott is szükség volna az ő gondos kezére; rendet csinálni, rendet tartani a kicsi fészkekben.

Mert hiszen, ha ő elhagyja is, ott él benne az ura, a kinek most is meghozza a ma a dolgát s a holnap a gondját.

Ott él benne és az üres, az elhagyott fészkeknek nem bántja rendtelensége: a mának harcra nem érdeklí s a holnap gondja nem aggasztja.

Csak jár az elhagyott, az üres fészkekben némán, gondolatok nélkül.

Egyszerre végignéz az elhagyott, az árván álló kis lakásban, térdre rogy a kicsi asszony ágya előtt, beletemeti arcát a puha, fehér párnákba, melyeken az feküdt még nem is oly régen és fuldokló ajkán előtör a nagy, a keserű lemondás:

— Én édes angyalom! most már minden jól van! . . .

szereznünk tanulmány-kirándulásokra, melyeket idehaza alkalmazni, el nem fogunk mulasztani.

Kérem egyetűntet és csekélységemet baráti indulatukba megtartani és vagyok igaz hívők

Levatic László

a bars megyei gazd. egylet titkára.

II.

Özv. Miklósy Józsefné, szül. Tuka Anna okl. szülésznő

itt letelepedett a **Kossuth-utcában** (Tuka ház) s ajánlja magát a n. é. közönség szives pártfogásába.

III.

602.1898. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbíró 1897. évi 9694. számú végzése következtében dr. Róth Rezső ügyvéd által képviselt Steiner Miksa javára **Kemény István és neje** ellen 118 frt 90 kr. s jár. erejéig 1897. évi nov. hó 6-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 939 frtra becsült gazdasági fölszerelés, marha stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladandak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbíró 10195.1897. számú végzése folytán fenti tőkekövetelés, s járuléka erejéig Bajkand leendő eszközésére **1898. évi augusztus hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Léván, 1898. évi július hó 15.

Tonhaiser,
kir. bírósági végrehajtó

IV.

Sömör-betegséget:

száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, csaknem kiállhatatlan „**bőrviszketeg**” jótállás mellett, még a legsúlyosabb esetekben is, alaposan gyógyít a „**Dr. Hebra sömörirtó**”-ja. Külső használatra való, nem ártalmas. — Ára hat forint o. é. előre beküldéssel (lehet levélbélyegekben is) vagy utánvétel mire a szállítást vám- és bérmentesen teljesítjük. Czim: **St. Marien-Droguerie, Danzig** (Deutschland.)

V.

Építések figyelmébe ajánlja

Renner Gáspár a párkány-nánai állomás közvetlen közelében ujonnan épült körkemenczéből a **legjutányosabb árak** mellett falitálgéla-, fedélcserép- és mészanyagait.

VI.

Aki a szabadban levő faépítményeit a **rotadástól** és **gombaképződéstől** a **leggyorsabb és biztos módon** egyszeri bemázolás által **évek hosszú sorára** megakarja óvni; az tegyen kísérletet a **20 év óta** jónak bizonyult

„CARBOLINEUM”-mal

(AVENARIUS szabadalma)

és **örizkedjék** értéktelen utánzatok megvételétől.

AVENARIUS R.-féle Carbolineum gyár

BÉCS III. Hauptstrasse 84.

VII.

Utánzásoktól óvakódjunk.

Csak fiatal embereket érdekelhet tudni, hogy a párisi Dr. BOITON

Injectio Oriental

már néhány napi használat után elmulasztja még a legrégibb bántalmakat is, főleges tehát **santal olaj** vagy **copaiva balzsammal** kísérletezni, mert ezek csak a gyomrot rontják és a bajt nem gyógyítják meg.

1 üveg Boiton Injectio ara 1 forint.

Magyarországi főraktár:

Zoltán Béla gyógyszerháza Budapest,

V., Nagykörönd-utca 23. (Széchenyi-tér sarkán.)

Kapható minden nagyobb gyógyszerháznál.

Postai megrendelések ezime: **Zoltán gyógyszerháza Budapest**

Főraktár Léván: **Boleman gyógyszerháza.**

SZIVATTYÚKAT TŰZPECSEKENDŐKET

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra.

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő poczegödör tisztító készüléket, utcai öntöző-kocsikat, sárkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYÚ- ÉS GÉPGYÁR

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

BUDAPEST, VI, KÜLSŐ VÁCZIUT 45.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

WALLA JOZSEF

mozaik- és cementáru-gyára

építési anyagok raktára

BUDAPEST, VII, Rottenbiller-utca 13.

Vállalkozik:

Gránit-terazzo,
Betonirozások,
Medencék,
Csatornázások,
Szökőkutak,
Jászolok,
Cement-vizelők,
Cement-lapok és
Mozaik-lapokali kövezések elkészítésére,
Fayence-lapokali falburkolások stb.

Raktárt tart:

Keramik-lapok,
Kelheimi lapok,
Mozaik-lapok mettlachi módra,
Terracotta-árak,
Aszfalt tető-lemez,
Tűzálló téglák,
Kőagyag csövek,
Kémény toldalékok kőagyagból stb.

Gyári raktára a Gartenau Portland cement vizálló-mész-gyárnak.

Mennyezet nád-szövet-raktár (Stroh-Rohrgewebe)

JÓSZERSZÁM FEL MUNKA!

Gazdasági gépek, géprezletek, tömlők, vízmentes ponyvák, mérlegek és gépsziják, szerszám, vas- és acél főraktár. Portland cement és Hydraulikus mész stb.

Kapható **KERN TESTVÉREKNÉL** Léván.

1898. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verébelyi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar kir. államkincstár végrehajthatónak **Mézes József** végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében **Veisz Ábrahám** felsőgyörödi lakos árverési vevő ellen a verébelyi kir. járásbíró területén levő s a felsőgyörödi 99. sz. tjkben A I. 1 rszám alatt vezetett fekvésre az árverést 560 forinttal megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1898. évi aug hó 16-ik napján d. e. 9 órakor** a F.-Györöd község házánál meg-

tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 56 forint készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Verébelyen, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságnál 1898. évi július hó 12-én.

Prónay Nándor, kir. járásbíró.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség b. tudomására hozni, hogy a helyben 1894. év óta a **Piacztéren (Weisz-féle házban)** fennálló

órás-, arany-, ezüst-, ékszer- és kerékpár üzletemet

f. hó 15-ikén megnagyobbítva és ujonnan berendezve

a **Kazinczy-utczába (Bakó-féle ház)** helyezem át.

Kérem a nagyérdemű közönséget és tisztelt vevőimet, hogy eddigi pártfogásukat és bizalmukat ezentul is sziveskedjenek számomra fenntartani.

Tisztelettel

Csáka László.

Ugyanott kerékpárok 10 ftos havi részletfizetésre kaphatók.

Peronospora-készülékek.

VERMOREL és HUNGARIA-féle LEGJOBB!

Felülmulbatlan,

a siker kétségtelen.

A szőlővessző (venyige) leveleinek betegségei ellen, valamint a fák és komlókaosoknak rovarok, levelészek, pondrók és mézharmat stb.-től való megtisztításár.

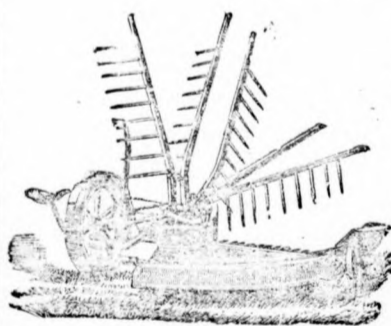
Ára 12 és 14 ft.

Kapható: **Kern Testvéreknél, Léván.**

FEHÉR MIKLÓS

gépgyára

BUDAPEST, IV. Üllői-út 23. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült **gőzcséplő garnitúrákat „Compound” locomobilokat** stb. raktáron tart mindennemű gazdasági gépet, földmívelési eszközt,

jól kijavított

lokomobilokat és cséplőgépeket különböző gyártmány és nagyságban, ajánlja jól felszerelt gépműhelyét gépek javítására és malomszerelvények gyártására. Csereüzletek lokomobil és cséplőgépekre kötetnek.

Massey-Harris, elsőrangú aratógép gyáranak képviselete.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

„K Á V É”

	1 kgr.	frt.	kr.
Jamaikai legfinomabb		2.24	
Cuba legfinomabb		2.24	
Ceylon legfinomabb		2.16	
Ceylon finom		2.08	
Portorico finom, és Cuba		2.-	
Rio Lavé	1.60	1.80	
Gyöngy legfinomabb	2.16	2.24	
Mocca legfinomabb		2.24	
Arany Jáva legfinomabb		2.24	
Menado legfinomabb		2.16	
Brazíliai legfinomabb		1.60	
Brazíliai II. rendű		1.30	
Cuba pörkölt	2.-	2.40	
Hungária kávé		1.20	

Kapható:

Kern Testvéreknél, Léván.